

Sygn. akt III K 844/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy Wydział III Karny w Wałbrzychu w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Daniel Procyk

Protokolant Magdalena Borys

po rozpoznaniu w dniach 24.01.2014r., 04.03.2014r.

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Marcina Witkowskiego

sprawy R. M.

ur. (...) w W.

syna J. J. zd. Drąg

oskarżonego o to, że :

W dniu 7 czerwca 2013 roku w W. woj. (...), w stanie nietrzeźwości wynik I badania 2,5 promila alkoholu we krwi, II badanie 2,4 promila alkoholu we krwi prowadził pojazd mechaniczny marki B. o nr rej. (...), w ruchu lądowym, po drodze publicznej pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu sygn. akt IIK 276/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od dnia 5 maja 2013 roku do dnia 5 maja 2014 roku.

to jest o czyn z art.178a § 4 kk

I oskarżonego R. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 178a § 4 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 4 (czterech),

III na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,

IV na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200(dwieście) zł,

V zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt III K 844/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2013 r. oskarżony R. M. prowadził na ulicy (...) w W. samochód osobowy marki B. o nr rej. (...). Oskarżony prowadząc wspomniany pojazd mechaniczny był w stanie nietrzeźwości (I badania 2,5 promila, II badanie 2,4 promila alkoholu we krwi).

Oskarżony czynił to dodatkowo wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt II K 276/13, zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.

Jako pasażer pojazdu znajdował się w nim T. K. , który także był pod wpływem alkoholu.

Podczas jazdy oskarżony został zauważony przez Policję, skręcił w ul. (...) i porzucił pojazd podejmując ucieczkę pieszą, gdzie po krótkim pościgu został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 9,26,42-43
- odpis wyroku k.15
- zeznania J. S. k.28,49
- zeznania T. K. k.50

Oskarżony w przeszłości był karany sądownie.

Dowód:

- odpis wyroku k.15

Oskarżony składając pierwsze wyjaśnienia w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. W kolejnych już wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym , a także w trakcie postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że to nie on kierował tym pojazdem, a nieustalony trzeci mężczyzna , który miał być z nim i kolegą K. w pojeździe, on zaś został zatrzymany poza pojazdem, a uciekał , bo ktoś krzyknął aby uciekać i czynił to odruchowo.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 9,26,42-43

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał w sposób nie budzący wątpliwości sprawstwo i winę oskarżonego odnośnie zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na pierwszych wyjaśnieniach samego oskarżonego , które w tej części uznał za szczerze i nie budzące wątpliwości, jak również wziął pod uwagę opinię z badań krwi oskarżonego. Istotne okazały się także zeznania świadka S. , który widział, że to oskarżony wybiega z pojazdu z miejsca kierowcy i podejmuje ucieczkę pieszą, a także zeznania świadka K. , który wskazał, że to właśnie oskarżony prowadził wspomniany pojazd. Znamienne jest także , iż obaj świadkowie nic nie wspominają o jakimś trzecim mężczyźnie, który miałby znajdować się w pojeździe i dodatkowo go prowadzić. Tak więc w tej części , jak i w części, gdzie zaprzecza oskarżony swojemu sprawstwu wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie i stanowią tylko przyjętą przez niego linię obrony.

Sąd wziął także pod uwagę odpis wyroku Sądu z dnia 14.03.2013 r. , gdzie orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego.

Czyn oskarżonego wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 4 kk, gdyż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny na drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości określonym w art. 115 § 16 kk oraz robił to pomimo zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku orzeczonego w wyroku sądowym.

Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany mu czyn karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata. Sąd mając do wyboru karę grzywny, ograniczenia wolności, lub karę pozbawienia wolności zdecydował, iż najwłaściwszą karą dla oskarżonego w niniejszej sprawie będzie właśnie kara pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy. Kara ta zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni swe cele w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania wobec oskarżonego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze okoliczności łagodzące, za które uznał w szczególności młody wiek oskarżonego oraz prowadzenie generalnie ustabilizowanego trybu życia.

Sąd miał również na uwadze okoliczności obciążające oskarżonego do których zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się w dużej liczbie tego rodzaju przestępstw na terenie całego kraju, a także popełnienie występkę na drodze o dużym nasileniu ruchu. Jak również duży stopień stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego.

Sąd uznał jednocześnie, iż zasadne jest warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 lat. Oskarżony co prawda był już karany, jednak było to jednokrotnie i wymierzono mu karę ograniczenia wolności, dlatego też zdaniem Sądu tym razem orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania powinna odnieść wystarczający skutek i przyczynić się do tego, iż oskarżony nie powróci już do przestępstwa.

Na podstawie art. 42§ 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Przy orzekaniu tego środka karnego Sąd miał na uwadze te same okoliczności, które decydowały o wymiarze kary, w szczególności wysoki stopień stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego i prowadzenie pojazdu na drodze o dużym nasileniu ruchu, jednej z głównych ulic (...) i uznał, że orzeczenie niniejszego zakazu na okres 4 lat będzie wystarczające dla spełnienia celów wychowawczych i prewencyjnych, a jednocześnie będzie adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.

Sąd stosując art. 49 § 2 kk orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd orzekł tenże środek mając na względzie okoliczności decydujące o wymiarze kary, a także sytuację materialną oskarżonego.

Z uwagi na dość trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go na podstawie art. 624 kpk od ponoszenia kosztów procesu, co skutkowało zaliczeniem poniesionych w sprawie wydatków na rachunek Skarbu Państwa, z tych samych przyczyn Sąd na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty sądowej.